

b) je v súlade s právom Spoločenstva výklad a uplatnenie vnútroštátneho práva zo strany vnútroštátneho súdu, podľa ktorého ustanovenie, ktoré zakazuje zmenu pracovných zmlúv uzatvorených na dobu určitú vo verejnom sektore na pracovné zmluvy na dobu neurčitú, sa má vykladať v tom zmysle, že vo verejnom sektore je absolútne a v každom prípade zakázaná zmena zmluvy alebo pracovnoprávneho vzťahu dohodnutého na dobu určitú na zmluvu alebo pracovnoprávny vzťah na dobu neurčitú, aj keď boli zneužívajúco uzatvorené na dobu určitú, to znamená, že v skutočnosti pokrývali potreby trvalé a dlhodobé, a vnútroštátny súd nemal možnosť vyhlásiť skutočnú povahu sporného pracovnoprávneho vzťahu a opraviť definíciu zmluvy na zmluvu na dobu neurčitú; alebo má byť tento zákaz obmedzený iba na pracovné zmluvy na dobu určitú, ktoré boli skutočne uzatvorené pre pokrytie potrieb dočasných, nečakaných, mimoriadnych, naliehavých alebo podobných, a nie aj na prípad, kedy boli v skutočnosti uzatvorené pre pokrytie potrieb „trvalých a dlhodobých“?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Conseil d'État (Francúzsko) 8. augusta 2007 – Association nationale pour la protection des eaux et rivières – TOS/Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

(Vec C-381/07)

(2007/C 269/50)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Association nationale pour la protection des eaux et rivières – TOS

Žalovaná: Francúzska republika

Prejudiciálna otázka

Môže sa článok 6 smernice [Európskeho parlamentu a Rady] 2006/11/ES z 15. februára 2006 o znečistení spôsobenom určitými nebezpečnými látkami vypúšťanými do vodného prostredia Spoločenstva ⁽¹⁾ vykladať tak, že umožňuje členským štátom po prijatí podľa tohto článku programov zníženia znečisťovania

vôd, ktoré zahŕňajú environmentálne normy kvality, zaviesť pre niektoré zariadenia považované za málo znečisťujúce ohlasovací režim s odvolaním sa na tieto normy a udeliť právo správnomu orgánu podať námietku proti začatiu využívania alebo právo vymedziť hraničné hodnoty vypúšťania pre dotknuté zariadenie?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 64, 4.3.2006, s. 52.

Odvolanie podané 13. augusta 2007: Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH proti rozsudku Súdu prvého stupňa (prvá komora) z 24. mája 2007 vo veci T-151/01, Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH/Komisia Európskych spoločenstiev, ktorú v konaní podporuje Vfw AG, Landbell AG für Rückhol-Systeme a Belland Vision GmbH

(Vec C-385/07 P)

(2007/C 269/51)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH (v zastúpení: W. Deselaers, E. Wagner, B. Meyring, Rechtsanwältin)

Ďalší účastníci konania: Komisia Európskych spoločenstiev, Vfw AG, Landbell AG für Rückhol-Systeme a Belland Vision GmbH

Návrhy odvolateľky

- zrušiť rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 24. mája 2007 vo veci T-151/01;
- zrušiť rozhodnutie Komisie 2001/463/ES z 20. apríla 2001 vydané v konaní podľa článku 82 ES (vec COMP D3/34493 – DSD) ⁽¹⁾;
- subsidiárne, vrátiť vec na rozhodnutie Súdu prvého stupňa v súlade s právnym názorom vyjadreným v rozsudku Súdneho dvora;
- v každom prípade zaviazať Komisiu na náhradu trov konania pred Súdom prvého stupňa a Súdny dvorom.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľka zakladá svoje odvolanie proti uvedenému rozsudku Súdu na nasledujúcich ôsmich odvolacích dôvodoch:

Ako prvý odvolací dôvod odvolateľka uvádza, že Súd prvého stupňa porušil svoju povinnosť odôvodnenia a tým porušil aj článok 82 ES rozporuplnými tvrdeniami, ktoré sa týkajú správania sa, ktoré má odôvodňovať zneužitie. Súd na jednej strane odôvodnil zneužitie tým, že odvolateľka požaduje od podnikov, ktoré nevyužívajú jej systém alebo ho využívajú iba pre časť označených predajných obalov, poplatok v plnej výške. Na druhej strane Súd prvého stupňa konštatuje, že odvolateľka požaduje za predajné obaly, ktoré sa neúčastia systému odvolateľky iba „pravdepodobne“, cenu za službu zberu a zhodnotenia obalov podľa sporných ustanovení zmluvy o užívaní loga.

Druhý, piaty a šiesty odvolací dôvod sa týka nedostatočného resp. zjavne skresľujúceho nesprávneho právneho posúdenia rozsahu licencie ponúkanej odvolateľkou, ktoré je v rozpore so spisom a s predloženými dôkazmi. V rámci správneho právneho posúdenia by musel Súd prvého stupňa dospieť k záveru, že odvolateľka neudeľuje izolovanú licenciu, takže napadnuté rozhodnutie by bolo potrebné chápať ako zistenie, že odmietnutie takejto licencie by znamenalo zneužitie, a prípadne príkaz k ukončeniu zneužívania dominantného postavenia uvedený v článku 3 napadnutého rozhodnutia by bol porovnateľný s uložením povinnosti nútenej licencie. Súd prvého stupňa však nesprávne opomenul splniť požiadavky odôvodnenia, ktoré sú podľa judikatúry nutné pre povinnú licenciu a rovnako neuznal, že povinnú licenciu je potrebné vylúčiť z hľadiska právnych predpisov, týkajúcich sa ochranných známk a obalov. Odvolateľka v tejto súvislosti uplatňuje porušenie povinnosti odôvodnenia, porušenie zásady proporcionality resp. článku 82 ES a článku 3 nariadenia Rady č. 17.

Ako tretí a štvrtý odvolací dôvod uplatňuje odvolateľka, že Súd prvého stupňa porušuje svoju povinnosť uviesť odôvodnenie, a tým aj článok 82 ES, svojim nedostatočne odôvodneným, chybným a nemecké právne predpisy o obaloch a o ochranných známkach porušujúcim tvrdením, že ochranná známka „Der Grüne Punkt“ nemôže mať „požadovanú výlučnosť“. Týmto konštatovaním dokonca porušuje zásadu práva ochranných známk EÚ, podľa ktorého zapísaná ochranná známka majiteľovi poskytuje výlučné právo, najmä vzhľadom na používanie ochrannej známky pre výrobky a služby, ktoré sú totožné alebo podobné s tými, pre ktoré bola ochranná známka zapísaná.

Svojim siedmym a ôsmym odvolacím dôvodom uplatňuje odvolateľka dve procesné vady. Jednak Súd prvého stupňa podľa odvolateľky uviedol nové zistenia, resp. uviedol zistenia z vlastného podnetu, bez toho, aby bol predmet týchto zistení obsahom napadnutých rozhodnutí, alebo bez toho, aby ich v konaní pred Súdom prvého stupňa uviedli účastníci konania. Okrem toho sa Súd prvého stupňa dopustil procesnej vady, ktorá poškodzuje záujmy odvolateľky tým, že porušuje základné právo Únie na prejednanie veci v rámci primeranej lehoty.

(¹) Ú. v. EÚ L 166, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Hamburg (Nemecko) 20. augusta 2007 – Glencore Grain Rotterdam BV/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Vec C-391/07)

(2007/C 269/52)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Glencore Grain Rotterdam BV

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 13 nariadenia (ES) č. 1501/95 vykladať v tom zmysle, že pri poskytnutí dôkazu opísaného v druhom odseku sa upustí nielen od dôkazu splnenia colných formalít pre prepustenie na spotrebu, ale aj od predloženia prepravných dokladov [článok 18 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 3665/87, teraz článok 16 ods. 3 nariadenia (ES) č. 800/99]?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein oikeus (Fínsko) 27. augusta 2007 – Mirja Juuri/Fazer Amica Oy

(Vec C-396/07)

(2007/C 269/53)

Jazyk konania: fínčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Korkein oikeus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Mirja Juuri

Žalovaná: Fazer Amica Oy